

Σημειώσεις Πυθαγορείου Πόλεως

57^a

Φησὶ δὲ τὴν Ξενοπόπου βραχίαν καὶ ἰσχυρῆ καὶ
οὐκ ἐπιπύρην συνάπτεται πρὸς τὸν λιμένα· διὰ ταῦτ' οὖν
καὶ διὰ τοῦ υψηλοῦ ἔστι τῶν παρόδων (Strabo VIII, p. 884).

Θεοπέπου:
(Χίου):
'Ελληνικά.
Fragmenta.
6.7.8.
in Cas. et Theod.
Mulleri:
Fragmenta Historiarum
Graecorum
Paris 1841
v. I. s. 275-279

Petita haec videntur ex initio totius operis, ubi narranda
erat pugna illa, qua Athenienses juxta Sestum commorantes vicierunt
Lacedaemonios et Pharnabazum. Ol. 92.2.

Cf. Xen. Hell. I, 2, 1-13, Diodor. VIII, 45, 46, qui quidem rem Xenophonte, accuratius
exponat, in multisque ab eo recedat, ducem habuerit Theopompum.

Θεοπόπος ἐν πρώτῳ Ἑλληνικῶν.

ἡ Ἀνύχθησα εἰς Χαλκιδόνα, βουλομένη μετὰ τοῦ λοιποῦ στρατεύματος,
βουλόμενοι Χρυσόπολι κατασχεῖν (Stephanus: Χρυσόπολι).

κ. τ.

V. Xenoph. Hell. I. 1, 22, 49; Diodor. VIII, 64. (Ol. 92, 4).

οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ πύδοντες τοὺς Λακεδαιμονίους πᾶσι τῇ δυνάμει
πολιορκίᾳ Ἀνύχθησαν, συνήγαγόν τε παυλαχόθην βριάντην, κατὰ σπουδὴν
Ἀνύχθησαν ἐπ' αὐτῶν ναυὸν ἑκατὸν ὄρθονικον. ἔροισεν δὲ τὴν πόλιν
ἠλκυσίαν, τότε καὶ ἐν Αἰγῶν ποταμοῦ καθάρψισαν τὰς ναῦς. μετὰ δὲ ταῦτ'
ἐπιπλέοντες τοῖς πολεμίοις, καθ' ἡμέραν εἰς ναυμαχίας προεκαλοῦντο.

Οὐκ ἀναναγομένη δὲ τῶν Πυθαγορείων, οἱ καὶ Ἀθηναῖοι διπύρην δ, τι
χρήσιμα τῶν πραγμάτων, οὐ δυνάμει τὰ πλείω χρόνον ἐντὶ διαλείψει
τὰς δυνάμεις.

Ἀλευβιάδου δὲ πρὸς αὐτῶν ἐλθόντος, λίγους δὲ Μίδου καὶ Ξενοπόπου
ἀποδόντες

τῶν Θρακῶν βασιδῶν υἱὸν αὐτῶν φίλον, ἵ δὲ δύναμιν πολλὴν ἐμολόγησαν δῶσαν, ἵνα
βούληται διαπολιεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους· διότι αὐτοῦ ἡγεμονίας μεταδοῦναι τῆς
ἡγεμονίας, ἵπαρχοῦ αὐτοῦ δούλου θάτερον, ἢ ναυμαχίαν τοῦ ποταμοῦ
ἀναγκάζουσαν, ἢ περὶ τὰ Θρακῶν πρὸς αὐτοῦ διαμαρτυροῦσαι.

Ταῦτα δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης ἱπράτη, ἐπιθυμῶν δὲ ἑαυτοῦ τῆ πατρὶδι κῆρα τι κατεργά-
σασθαι, ἵ διὰ τῆ ἡγεμονίας τὸ δῆλον ἀπομακρῆσαι ἰς τὴν ἀρχαίαν
ἕννοιαν.

Οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ, νομίσαντες τῶν περὶ ἐλαττωμάτων τῶν
ἑαυτοῦ τῆ κέρδι ἀποδοθῆναι, τὰ δ' ἐπιτεύγματα προσάψαντες ἄπαυλα
Ἀλκιβιάδην, ταχέως αὐτὸν ἐπέλεον ἀπειλάσθαι, ἢ μὴ εἰς προσηγγίαν τῶν
στρατοπέδων (Diodor. Sic. XIII, 105).

¶ Haec, sicut quae sequuntur c. 106, ex Theopompo desumpta esse ipsa narratio
a Xenophontea multum discrepans demonstrat.

Ex eodem fonte sua hausit Cornel. Nep. Alcib. c. 8.

